

Ulrich Jochimsen udmærket med Bundesverdienstkreuz .
På 20-årsdagen for atomulykken på atomkraftværket Tjernobyl blev Ulrich Jochimsen hædret med Bundesverdienstkreuz. En skæbnens ironi af værste skuffe skulle man mene, når man ved, hvor meget samfundets ændring til fra centralistiske systemer med deres store risici til et borgerstyret samfund med små effektive og overskuelige enheder, er hans fremtidssyn. Hvor vigtigt det er, netop at have en tro på samfundets fornuftige og effektive indretning og borgerens ansvarlighed, viser netop Tjernobyl. Det er et symbol på alle centralismens værste sider: Overvurderingen af teknikkens ufejlbarlighed, systemets krav på menneskets underkastelse under systemets givne vilkår, borgerens degradering til brik i et spil med snævre regler og samspillet mellem disse faktorer i en konstant højst risikabel ubalance. Her måtte kommunikationsfagmanden og teknikeren fra Kernforschungszentrum Karlsruhe sige fra - selv om det måtte have store omkostninger, menneskeligt og økonomisk. Det er også i vor del af verden tiltagende risikofyldt at modarbejde de store for at sikre den enkelte sin ret og sit udkomme og et værdigt liv. Det var nemlig ideen med energisektorens decentralisering med kraftvarmeværket i kælderens, der var krumtappen i hans plan for energisystemets decentralisering . Det faldt ikke i god jord hos de tyske el-monopolister.

Det var baggrunden for den uforbeholdne støtte til ægte folkelige bevægelser her i „Regionen“ og Indien og Japan. Det var drivkraften i kampen for ordentlige forhold i vandforsyning og spildvandsbehandling i de nye forbundslande, specielt i Brandenburg. Vand er et grundvilkår, ikke en vare! Det har andre en helt anden mening om, som de gennemtrumfer med ufine metoder.

Ulrich Jochimsens virke inkluderer beskæftigelsen med sin egen og sin hjemstavnens historie og naturgivne ressourcer. Arbejdet med forsøget på at få genopstillet Isted-Løven på sin oprindelige plads, ikke som nu bortgemt og overlevet som krigssymbol, politisk bekvemt stuvet af vejen i en afkrog af Danmark. Dens nære forbindelse til den 150-årige grundlovstradition i Danmark, der indledtes med at folket selv ublodigt skaffede sig sin forfatning, er en væsentlig faktor for Jochimsens nære bånd til ildsjælene i dansk decentral energi udvikling, især Folkecenteret for Vedvarende Energi i Thy. Det ligger i det ubetingede krav om borgerens frie ret til kommunikation uden indblanding fra dem, der vil skumme fløden af den - og iøvrigt af profithensyn lade det udvikle sig hæmningsløst og uansvarligt. Intet viser tydeligere, hvor vandene skiller end Ulrich Jochimsens udviklingsarbejde på

mobiltelefoniens område og hans skarpe afvisning af
overvågningssamfundet, den som en svampevækst er blevet vævet ind i.
Infaldsporten var skader på samfundet fra nazi-statens juridiske og
økonomiske efterladenskaber, der stadig ligger i utilgængelige hjørner. Her
føjer hans bog „Die Stromdiktatur“ sig til rækken af ægte oplysende litteratur
på området som Eugen Kogon: „Die unvollendete Erneuerung“ eller Bernd
Rüthers „Entartetes Recht“, tilfældigt nævnt af den lange række af forkætrede
skrifter, der bliver forsøgt tiet ihjel den dag i dag.
Man kan ane kampens vilkår, men det er en god tradition at stå i. Den fører
frem til erkendelsen af, at mod terrorisme virker kun borgerens dybe
ansvarlighed for sit fysiske eksistensgrundlag og den åndelige samhørighed
med sit folk - i den grundtvigske forståelse, der netop ikke er snævert
nationalistisk og politisk snævertsynet.

Jann Peter Sørensen, Bylderup-Bor,